

(סיפור לילדים דתיים)

הכל החל בשעות הבוקר המוקדמות. כיפה סרוגה ישבה בחדרה והנחיתה תפילין זה על גבי זה, יען כי לא השיגה ידה לקנות לגו. "לכי נא, בתי," אמרה האם, "אל ביתה

כיפה סרוגה ונרות-שבת ואתה? הדלקת נרות?

של סבתא, הנמצא בעבי החורש, והביא לה לולב קטן לשימוש אי-שי. אך היזהרי מן הזאב הרע. כמו כל הילדות, שמעה כיפה סרוגה על עלילות הזאב הרע. אותו זאב הגורר נערות תמימות אל מאחרי שיחי הפטל העבותים ושם, לאחר שהפשיל שימלותיהן, הוא קורע את תחתוניהן ונוטל את הגו-מי לרוגטקות.

כיוון שכך הבטיחה להיזהר; נפרדה בנשיקות מן החתול, המזו-זה והכלב, ויצאה לדרכה.

"הו-הו," שרקה הרוח בין השי-חיים; "קו-קו" קראו הרב קוק וה-רבנית קוקיה מן הצמרות, ואילו

הזאב הרע חורש מזימות מסתתר: הזאב (האב) ד'בוטינסקי

השפנים הקטנים חייבו בעליות אל כיפה סרוגה וניפנפו בזנבם הלבן והענוג תוך כדי זיוון. "האם חגרת את חגורת-הצניעות?" שאלה כר-זה מראש האילנות.

אבל כיפה סרוגה לא ראתה את השלט והמשיכה לצעוד בלב שמח. פסעה כיפה סרוגה והיתה מפצחת פיסטוק חלבי ובשרי לסירוגין ומק-פידה שלא לערבבם זה בזה, עד שהגיעה לבית הסבתא. שם היכה לה הזאב.

שיחה ראשונה עם המתאבקים הישראליים שחזרו מאליפות העולם בהיאבקות בברית-המועצות אליפות ההאבקות

- כיצד תסכמו את אליפות העולם?
- היינו כמאתיים יהודים בחורשה ליד מוסקבה, שרגו שירים עבריים והנפנו דגל ישראל. המוראל היה גבוה.
- אתם תפסתם את המקום...
- ...המרכזי. עמדנו במרכז עם הדגל, וסביבנו יהודים נרגשים.
- אני מתכוון להיאבקות עצמה:
- גם אנתנו. החבריה באבקו כמו אריות. השוטרים היו רבים ומאומנים היטב, אך אנו השקענו מאמצים, ובעזרת כוח-רצון ומישמעת הגענו להישגים גאים. במורענינו ראינו יהודי ששרט שוטר גוי עד זוב-דם.
- וההישגים שלכם, אישית?
- טוב, זה ידוע. ההישג הגדול ביותר היה העברת סירטי-הצילום לארץ.

טוב להיות יהודי

אזרח, אם אתה אחד מנפגעי פעולות-האיבה, כדאי לך להיות יהודי. נפגעי פעולות-האיבה רוצים להיות תחת חסותו של מישרדי-הביטחון, ולא בטיפול המוסד לבי-טוח-לאומי. הם אומרים, ובצדק, שאזרח הנפגע בפעולות-האיבה צריך לדעת כי מישרדי-הביטחון עומד מאחוריו כפי שהוא עושה במקרה של נפגעי-מילחמה.

תיקון. מדובר בנפגעים יהודים מפעולות-האיבה, שכן יש מיספר לא-מבוטל של ערבים תושבי ישי-ראל והשפחים אשר נפגעו מפעו-לות שכאלה.

הנוגעים בדבר כבר טרחו להזי-דע להבהיר שלא מישרדי-הבי-טחון, וכפי הנראה לא הנפגעים עצמם, מעוניינים בכך, ולכן אנו מניחים כי כרגע שהלחץ המוסרי יישא פרי ומישרדי-הביטחון יקבל לחסות את נפגעי פעולות-האיבה — יקבל רק את הנפגעים היהודי-דים, והערבים יישארו בטיפול הי-מוסד לביטוח-לאומי, כפי שהדבר נהוג עד כה.

עד עכשיו היה כדאי להיות יהודי די רק בשביל לשכור חדר, או לקבל הלוואה לשיכון, או להשיג דירה, או לקבל מישרה, או לזכות במיכרו. מעתה כדאי יהיה להיות יהודי גם במיקרה של פגיעה או נכות או מוות כתוצאה מפעולות-איבה. מה שנקרא טוב להיות כיהודי, וכדאי גם למות כיהודי.

"יהודי זקן היכה שוטר רוסי עד זוב דם אחרי פרובוקציה שיזמו שלטונות בריה"מ"

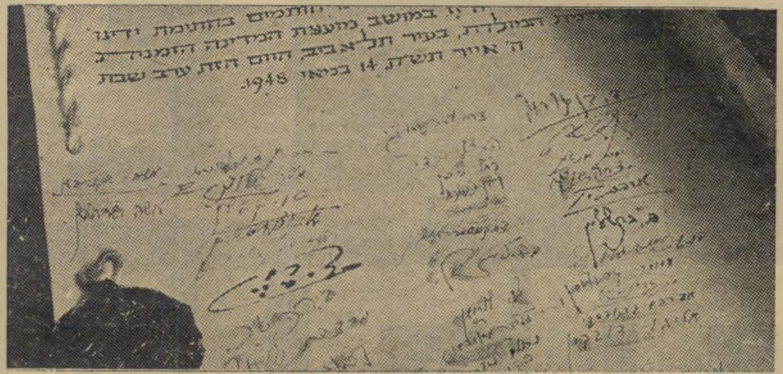
(מערב 24.9.75)

מספר חבר המישלחת: "בפינת הי-פארק, בצד-בצד, לגמרי בודד, הילך לו בשקט יהודי זקן כבן 105. היהודי הכחוש והחלוש פסע לאיטו, גשען על מקלו, והסתכל בדגים ששטו באגם. כעבור כמה רגעים ביקש היהודי הכחוש והחלוש לגוז. הוא ניגש אל אחד הכיסאות הפזורים בפארק וניסה להת-יישב. לפתע הגיחו מאחור שילטונות ברית-המועצות וסחבו לו את הכיסא מתחת לישבן. היהודי המיסכן נפל אר-צה ושילטונות בריה"מ עמדו בצד, ככה הכסא בידם, וצחקו באנטישמיות. ככה הם תמיד — חכמים על חלשים. אבל פיתאום קרה דבר מוזר. נס ממש. לשמע הצחוק המרושע קם היהודי הזקן על רגליו והנה הוא יהודי צעיר וגאה, צבר ממש. בקפיצה נחשנית אחת הגיע היהודי החדש אל מול שוטר-קלגס רוסי שעמד בצד וחייך והכניס לו מכות-רצח נוראיות. מייד קפצו שילטונות בריה"מ ועצרו את היהודי, וכך ניצל הקלגס ממוות בטוח. אבל אני חושב שהרוסים למדו את הלקח — שאסור להתחיל עם יהודים. שהם נראים מיס-כנים וחלושים. אבל בעצם הם גאים ובריונים."

זיכרונות ארץ-ישראל

איך הוכרזה המדינה באמצע החופש הגדול

"זה היה בזמן הפגרה. מי מסוגל היה לקום באמצע מאי, כשהכל סגור, ולכנס את מועצת המדינה הזמנית ככה סתם." "המזל היה שבן-גוריון טרח ואסף למעלה משלושים חתימות של נציגי היישוב, עוד קודם צאתם לפגרה, וכך היה מוכן לכל דבר." "ואומנם, באותו יום חמסין, ערב-שבת, כשהכל כבר היה סגור ואנשים

ישבו בבית עם המוספים, החליט בן-גוריון שזה הרגע לעשות משהו." "תוך רבע שעה הפעיל את שלושים החתימות שבידו וכינס את הבית. כשראה שרק שלושה הגיעו לדיון ונרדמו תיכף על הספסל, החליט בן-גוריון לסדר את כולם והכריז מדינה." "אחר-כך לקח את הדף עם החתימות וכתב את מגילת-העצמאות בכתב-יד יפה, במקום שגוטר, מעל החתימות." "הם יאכלו אצלי, חשב בן-גוריון." והם אכן אוכלים.